

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 111.153 van 9 oktober 2002
in de zaak A. 115.693/VII-25.542**

In zake : 1. XXX,
 2. XXX,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat L. BURGELMAN,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Voldersstraat 42

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, beiden van Albanese nationaliteit, op 18 januari 2002 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2001 tot bevestiging van de beslissingen van de minister van Binnenlandse Zaken van 13 november 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op dezelfde dag hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 5 februari 2002 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 18 juli 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. LANDUYT, die, loco advocaat L. BURGELMAN, verschijnt voor de verzoekende partijen, van adjunct-adviseur J. ROGGEN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat J. HENDRIX, die, loco advocaat E. MATTERNE, verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partijen kwamen België binnen op 1 november 2001 en verklaarden zich op 5 november 2001 vluchteling.

1.2. Op 13 november 2001 nam de minister van Binnenlandse Zaken de beslissingen tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 20 december 2001 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvraag van de eerste verzoekende partij kennelijk ongegrond was en bevestigde hij de beslissing van de minister letterlijk als volgt:

"(...)

Volgens uw verklaringen steunt u uw asielaanvraag op dezelfde motieven als deze door uw echtgenoot, XXX, aangehaalde motieven. Daar ik in hoofde van deze laatste een bevestigende beslissing van weigering van verblijf nam, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

(...)".

Op 20 december 2001 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvraag van de tweede verzoekende partij kennelijk ongegrond was en bevestigde hij de beslissing van de minister letterlijk als volgt:

"(...)

Volgens uw verklaringen zou u de Albanese nationaliteit bezitten en afkomstig zijn uit het dorp Pirajë (gemeente Lezhë). Tijdens het communistisch bewind in Albanië zou uw vader tot 20 jaar gevangenisstraf zijn veroordeeld en zou de rest van uw familie in Tepelene geïnterneerd zijn, omwille (van) hun anti-communistische houding. Na de val van het Communisme, met het aan de macht komen van de "Democratische Partij" (DP) in Albanië, zou uw familie gronden, die tijdens het communisme in beslag genomen waren, teruggekregen hebben. U zou tevens lid zijn geworden van de DP, waarvoor u pamfletten zou geschreven en verspreid hebben. In 1993 zou u als politieagent in Lezhë aan de slag zijn gegaan, om uiteindelijk in 1997, met de machtsovername van de "Socialistische Partij" (SP), ontslagen te worden. In de periode 1997 tot begin 1999 zou u (een) ongeveer twintig keer bezoek hebben gekregen van de politie, die op zoek was naar u, uw vader en broers. U zou steeds aan hen kunnen ontsnappen zijn. Daarmee zouden uw problemen in 1997 niet geëindigd zijn. Drie of vier families zouden door de socialisten gronden toegekregen hebben, die uw familie toebehoorden, en er woningen op gebouwd hebben. Ze beschikten over de nodige eigendomsakten, uitgereikt door het Kadaster, die volgens u vals waren. Dit zou tot een conflictsituatie geleid hebben. In oktober 1998 zou één van deze nieuwe eigenaars, G. H., u met een jachtgeweer aan het been en de dij verwond hebben. Diezelfde dag, nog voor dit incident, zou het tot een hoog oplopende ruzie met hem gekomen zijn, waarbij hij zou gedreigd hebben leden van uw familie te vermoorden wanneer jullie niet ophielden met aanspraak te maken op deze gronden. U diende hiervoor twee dagen gehospitaliseerd en later thuis verzorgd te worden. Drie à vier dagen later zou uw vader voor overleg naar de dorpsoudsten zijn gegaan. Op de terugweg naar huis zou hij voor jullie woning met een koevoet op zijn hoofd geslagen zijn. Enkele dagen na dit voorval zouden uw vader en u bij de politie van Lezhë een klacht hebben ingediend tegen G. H. en de andere families die zich op jullie grond geïnstalleerd hadden. Er zou door de politie een proces-verbaal opgesteld zijn en jullie zouden te horen hebben gekregen dat de zaak in overweging zou genomen worden. U zou bovendien opgemerkt hebben dat ze u uitlachten en de zaak niet ernstig namen. U zou nadien geen enkele reactie van de politie opgemerkt hebben. Na dit voorval zou u voor de eerste keer overwogen hebben Albanië te verlaten. In december 1998 zou één van de leden van bovenvernoemde families bij u thuis langsgesproken zijn met een document van de politie om zich bij het parket van Fier aan te melden op een vastgestelde datum, inzake een proces in de zaak G. H. U zou, als ex-politieagent, direct opgemerkt hebben dat het om een vals document ging. Het zou niet voorzien zijn van de nodige stempel en de vastgelegde datum zou een zondag geweest zijn. Van mensen uit uw dorp vernam u tevens dat de familie van G.H. op de hoogte was gebracht van uw klacht tegen hen ingediend. U zou het document in ontvangst genomen hebben met de mededeling dat u zich ging aanbieden. U zou hieraan in de praktijk geen gevolg (aan) hebben gegeven. U zou verder van mensen uit het dorp vernomen hebben dat gewapende leden van deze familie op de bewuste datum op de weg naar Fier opgemerkt waren. U vermoedt dat ze u in een hinderlaag wilden laten lopen. Begin 1999 zouden ze laten weten hebben dat jullie niet meer mochten buiten komen. De eerste die dit deed zou vermoord worden. Sindsdien, tot uw vertrek naar België, leefde u opgesloten in uw woning. U zou hierna uw politieke activiteiten grotendeels stop gezet hebben. Sindsdien, tot uw vertrek uit Albanië, zou u ongeveer honderd keer bezoek hebben gekregen van de politie, die u, uw vader en uw broers zochten. Ze wilden jullie arresteren en opsluiten omwille van jullie politieke overtuiging. Telkens zij langskwamen zou u kunnen ontkomen zijn, door u in een soort kelder onder uw woning te verstoppen. Via uw schoonbroer, die een familielid heeft bij de Albanese geheime dienst, zou u vernomen hebben dat ze jullie zochten, met het oog jullie op te sluiten. U zou gedurende deze ganse periode nooit enige geschreven document van de politie of van een andere gerechtelijke instantie ontvangen hebben. Op 28 oktober 2001 zou u samen met de rest

van uw familie Albanië ontvlucht zijn. Op 1 november 2001 kwam u in België aan en op 5 november 2001 vroeg u hier asiel aan. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw paspoort, uitgereikt op 29 september 1997 in Lezhë; het paspoort van uw echtgenote, uitgereikt op 20 juli 1999 in Lezhë; een fax van uw lidkaart van de DP uitgereikt in 1999; een gefaxt attest van de sectie Lezhë van de DP waarin gesteld wordt dat u gezocht wordt door de Staatsveiligheid; een gefaxt attest van de directie van de gevangenis Bater Martaneshi, dat uw vader, F. J., ten tijde(n) van het communisme veroordeeld werd tot 20 jaar gevangenisstraf, waarvan hij 8 jaar uitgezeten heeft en een attest van het politiecommissariaat van Lezhë, op datum 10 november 1997, omtrent uw ontslag in 1997 als politieagent.

Er dient vooreerst op gewezen te worden dat uw opeenvolgende verklaringen inconsistent zijn. Zo maakte u tijdens uw verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken op geen enkel moment melding van enige problemen die u met de politie zou gekend hebben. Op het Commissariaat-generaal, daarentegen, stelde u in de periode 1997 tot begin 1999 vijftien keer en in de periode van begin 1999 tot uw vertrek uit Albanië ongeveer 100 keer bezoek te hebben gekregen van de politie, die u wilden arresteren en opsluiten (verhoorverslag CGVS, p. 12). Geconfronteerd met dit hiaat, verklaarde u op het Commissariaat-generaal bepaalde zaken toen uit schrik verzwegen te hebben. Bovendien zou u op de Dienst Vreemdelingenzaken wantrouwig zijn geweest, hetgeen u zou belet hebben hierover te spreken (verhoorverslag CGVS, p. 11). Hieraangaand dient eveneens opgemerkt te worden dat noch uw echtgenote, XXX, noch uw broer en schoonzus, F.M. en V. (OV 5.149.280), over deze politiebezoeken enige opmerking maakten tijdens hun verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken, terwijl zij allen volgens uw verklaringen hierbij aanwezig waren. Tijdens hun verhoor in dringend beroep brachten allen deze politiebezoeken plots wel ter sprake. Er dient eveneens opgemerkt te worden dat u op het Commissariaat-generaal verklaarde dat de politie de laatste twee jaar ongeveer honderd keer langskwam zonder dat zij enig arrestatiebevel of convocatiebrieven afleverde, hetgeen op zijn minst merkwaardig is. Hetzelfde geldt voor het feit dat u verklaarde in de periode 1997 tot begin 1999 reeds een twintigtal keer bezoek van de politie te hebben gekregen, die u tevergeefs zouden gezocht hebben, terwijl u op het Commissariaat-generaal eveneens verklaarde begin 1999, na het voorval met uw buurman die u beschoot, samen met uw vader bij de politie een klacht tegen u burens te hebben ingediend.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan het feit dat u door de politie zou gezocht worden.

U heeft verder geen feiten of elementen aangehaald waaruit zou blijken dat u Albanië zou verlaten hebben uit gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of alsnog bedoelde vrees dient te koesteren bij een eventuele terugkeer naar Albanië. De door u aangehaalde feiten -vervolging van uw familie- die dateren van voor de zogenaamde politieke omwenteling in Albanië (1990-1991) dienen geplaatst te worden tegen de achtergrond van het repressief optreden van de toenmalig communistische autoriteiten tegen alle politieke opposanten. Sindsdien werden massale politieke gevangenen vrijgelaten, betogingen en manifestaties toegelaten en werden partijen van verschillende ideologische strekking opgericht en worden vrije verkiezingen georganiseerd. In het licht van deze veranderingen kan dan ook bezwaarlijk worden aangenomen dat u omwille van het toenmalig anti-communistisch verleden van uw familieleden anno 2001 bij terugkeer naar u land van herkomst gevaar loopt persoonlijk en systematisch te worden vervolgd zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat uw ontslag in 1997 betreft dient te worden opgemerkt dat dit ontslag niet van die aard is dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit erdoor in gevaar komt en aldus niet weerhouden kan worden om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Na de regeringsswissel in juli 1997, waarbij de Socialistische Partij aan de macht kwam, vielen er in de Albanese samenleving ontslagen op alle niveaus, waardoor u zich in hetzelfde geval bevindt als tal van andere Albanezen.

U heeft bovendien geen elementen aangehaald dat genoemde feiten, met betrekking tot uw burens die uw familiegronden ingenomen hadden, gepleegd zouden zijn om politieke redenen. Deze incidenten dienen dan ook eerder als interpersoonlijk en gemeenschappelijk (strafrechtelijk) van aard te worden gekwalificeerd en kunnen bijgevolg bezwaarlijk als daden van vervolging in de zin van bovenvernoemde

Conventie worden beschouwd, temeer daar niets uit uw relaas op eventuele betrokkenheid van de (lokale) overheid wijst.

De door u neergelegde documenten die de vervolging van uw vader ten tijde van het communisme en uw ontslag bevestigen, zijn dan ook niet van die aard bovenstaande vaststellingen te doen wijzigen. Wat het attest van de DP betreft dient erop gewezen te worden dat hier geen bewijskracht aan toegekend kan worden gezien het geenszins uitgaat van een objectieve bron.

Hier kan nog aan toegevoegd worden dat ik inzake de asielaanvraag van uw broer eveneens een bevestigende beslissing van weigering van verblijf nam".

Dit zijn de bestreden beslissingen;

2. Overwegende dat de verzoekende partijen in een enig middel de schending aanvoeren van wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

Overwegende dat de formele motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt; dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kenden, aangezien ze deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen; dat de verzoekende partijen dan ook geen belang hebben bij het inroepen van een mogelijke schending van de formele motiveringsplicht; dat de toetsing van de formele motivering in beginsel niet de beoordeling van de inhoud van de motieven met zich brengt;

Overwegende dat, indien kan worden aangenomen dat de verzoekende partijen de materiële motiveringsplicht geschonden achten, zij er niet in slagen aan te tonen dat de feitelijke vaststellingen van de commissaris-generaal, en de gevolgtrekkingen die hij daaruit afleidt, kennelijk onredelijk zouden zijn; dat een verder onderzoek van het middel de Raad van State zou verplichten kennis te nemen van de feitelijke toedracht van de zaak, en deze feiten te beoordelen;

Overwegende dat de Raad van State, wanneer hij een administratieve beslissing aan de wet toetst, niet optreedt als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen; dat hij enkel onderzoekt of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn; dat in het kader van een marginale toetsing de aangeklaagde onwettigheid slechts dan wordt gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is;

3. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegronnd middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van

artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen oktober tweeduizend en twee, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.